

Ændringsforslag nr. 10

vedtoges med 91 stemmer mod 39; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 7, således ændret, § 8 og ændringsforslag nr. 11, gående ud på indsættelse af en ny paragraf,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om midlertidigt løntillæg m. v. til statens tjenestemænd m. fl.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2651; fremsættelsen findes i tidenden sp. 5058).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Holger Eriksen: Uden at komme ind på forslagens enkeltheder, for hvilke der er redegjort i den skriftlige fremsættelse af forslaget, vil jeg gratulere den højtærede finansminister til, at det er lykkedes ham at opnå enighed med de forhandlingsberettede organisationer. Man kan godt sige, at denne enighed er købt dyrt, for så vidt som 55 mill. kr. i år og 70 mill. kr. næste år, selv med de store tal, der nu overalt opereres med, er af en betragtelig størrelsesorden, måske navnlig på baggrund af de små beløb, der stod til rådighed for en lønningsreform, da den sidste lønningskommission arbejdede; men på den anden side har det altid været et ledemotiv for mit partis lønningspolitik, at tjenestemændene skulle have en ordentlig behandling, og at de i hvert fald ikke skulle være ringere stillet end de, der er beskæftiget i private virksomheder, og det er i det foreliggende tilfælde lønstigningerne i disse private virksomheder, som har foranlediget, at man har måttet afslutte en overenskomst på det grundlag, som forslaget er udtryk for.

Jeg er glad for, at der er sket en vis for-

bedring af de samgiftes forhold, og jeg er det, fordi målet må være, at man igen får knæsat ligelønsprincippet. Jeg kan ikke tænke mig, at den lønningskommission, der nu nedsættes, kan afslutte sit arbejde, uden at dette er sket. Det er ikke noget nyt standpunkt, mit parti her indtager. Jeg kan henvise til, at der i fjor gennemførtes en jordemoderlov, hvor man ved aflønningen helt så bort fra forsørgerprincippet, og at jeg ved den lejlighed udtalte:

„Mit parti er indforstået med, at ændringen må få konsekvenser for de øvrige tjenestemænd, ganske vist ikke pr. omgående, idet der må en lønningsrevision til, for at det kan bringes i orden, men vi er klar over, at det, som herved vedtages, som konsekvens må få gennemførelse af ligelønsprincippet for tjenestemændene iøvrigt. Forsørgerbegrebet blev gennemført, da man stod overfor en prisstigning, som man mente var af midlertidig karakter. Det har aldrig været meningen, at det skulle spille en betydningsfuld og vedvarende rolle for tjenestemændenes aflønning. Nu er der rettet et dræbende slag mod selve dette forsørgerprincip.“

Det var som sagt i fjor, jeg fremsatte denne udtalelse. Den gælder også i år og med den samme reservation som dengang, nemlig at man er kommet så langt ind i forsørgerprincippet, at man ikke kan komme ud af det igen, medmindre man gennemfører en dybtgående lønningsrevision samtidig, og det er vel det, som bliver en af lønningskommissionens opgaver. Jeg kan føje til, at samtlige tjenestemandorganisationer altid har arbejdet energisk for at få dette spørgsmål løst, medens de aktioner, som er blevet iværksat af visse ekstreme grupper af de tjenestemænd, der er ramt af bestemmelsen, har været af en sådan karakter, at de kun har skadet, og det gælder i særdeleshed den bebudede skandaløse masseindgåelse af pro forma ægteskaber, hvis formål er at omgå loven, men hvis karakter er foragt for ægteskabet som institution.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende forslag til vedtagelse.

Arnth Jensen: Ved regeringsskiftet i 1953 fandtes der i Jernbaneforeningens blad „Vor Stand“ en spidsartikel, hvori man bød regeringen velkommen, og hvori man udtalte